

Šlienavos ir Viršužiglio parapijų leidinys

SVEIKINAME JUS NAUJUOSE 2025 METUOSE! TEBUS TAI RAMYBĖS IR VILTIES METAI!

Dabartinėje Šventėje, visame kalėdiniame laike, švęsdami tai, kad Dievas tapo žmogumi, “Žodis tapo kūnu”, – nustembam, ir pabandom suprasti tai... Tai tarsi pačio Dievo pasakymas mums: “Noriu būti su tavimi...”, tarsi Jo paliudijimas ir patvirtinimas, kad Esu su tavimi, ir: “Man gera, kad tu esi.”.

Kuomet tau sako: “Gera, kad tu esi!” – tai iš tiesų labai daug mums reiškia. Išgirsti tokius žodžius iš kito, – tai didelis priėmimas ir pastiprinimas.

Tada iš karto pajuntam, kad gyvename ne veltui, kad tavo buvimas, tokiu, koks esi, kažkam labai svarbus; toks svarbus, kad jis džiaugiasi tavimi.

Žinojimas, kad pasaulyje yra kažkas, kas tiesiog džiaugiasi dėl to, kad tu šalia, kas priima tave tokį, koks esi, ir tavo buvimas jo gyvenime suteikia jam daug laimės – paskatina tave taip pat pasidžiaugti ir priimti kitą kaip dovaną. Kalėdinis laikas yra toks su dovanomis susijęs... Gal ne be reikalo... Nes Kalėdose pasijuntame apdovanoti... Dėl to ir dovanojasi mums paskui...

Toks apdovanojimas suteikia daug vilties ir drąsos, tada augam ir einam pirmyn, gyvenam su mintim, kad ESU ne be reikalo (dažnai apie save taip negalvojam, ir taip nesijaučiam...).

Pajautimas, kad pasaulyje yra kažkas ar Kažkas, kam iš tavęs viso labo tereikia, kad tu tiesiog būtum, kvėpuotum su juo vienu oru, būtum šalia, – tai labai sustiprina ir suteikia drąsos tokiu, koks esi. To mums pats Dievas labai labai linki kalėdiniame įvykyje! Tai dovana iš Jo ir mūsų dovanos vienas kitam, kuomet norisi sukaupti savyje visą dėkingumą, kokį tik turime savyje, ir padėkoti tam ar Tam... Nuostabiam žmogui ar nuostabiam Dievui!

**“Garbė Tau, Kristau, paskelbtam pagonims,
garbė Tau, Kristau, įtikėtam pasaulyje!”**

plg. 1 Tim 3, 16

ŠIO SEKMADIENIO MIŠŲ SKAITINIAI

Sir 24, 1–2. 8–12; Ps 147, 12–15. 19–20; Ef 1, 3–6. 15–18

Psalmės atliepas

Žodis tapo kūnu ir gyveno tarp mūsų.

Evangelija pagal Joną (1, 1–18)

Pradžioje buvo Žodis. Tas Žodis buvo pas Dievą, ir Žodis buvo Dievas. Jis pradžioje buvo pas Dievą. Visa per jį atsirado, ir be jo neatsirado nieko, kas tik yra atsiradę. Jame buvo gyvybė, ir ta gyvybė buvo žmonių šviesa. Šviesa spindi tamsoje, ir tamsa jos neužgožė. Buvo Dievo siųstas žmogus, vardu Jonas. Jis atėjo kaip liudytojas, kad paliudytų šviesą ir kad visi per jį įtikėtų. Jis pats nebuvo šviesa, bet turėjo liudyti apie šviesą.

Buvo tikroji šviesa, kuri apšviečia kiekvieną žmogų, ir ji atėjo į šį pasaulį. Jis buvo pasaulyje, ir pasaulis per jį atsiradęs, bet pasaulis jo nepažino. Pas savuosius atėjo, o savieji jo nepriėmė. Visiems, kurie jį priėmė, jis davė galią tapti Dievo vaikais – tiems, kurie tiki jo vardu, kurie ne iš kraujo ir ne iš kūno norų ir ne iš vyro norų, bet iš Dievo užgimę. Tas Žodis tapo kūnu ir gyveno tarp mūsų; mes regėjome jo šlovę – šlovę Tėvo viengimio Sūnaus, pilno malonės ir tiesos.

Jonas apie jį liudija ir šaukia: „Čia tasai, apie kurį aš kalbėjau; tas, kuris paskui mane ateis, pirmiau už mane yra buvęs, nes jis už mane pirmesnis“. Tikrai, iš jo pilnatvės visi mes esame gavę malonę po malonės. Kaip įstatymas duotas per Mozę, taip tiesa ir malonė atėjo per Jėzų Kristų. Dievo niekas niekada nėra matęs, tiktai viengimis Sūnus – Dievas, Tėvo prieglobstyje esantis, mums jį atskleidė.

Evangelijos komentaras:

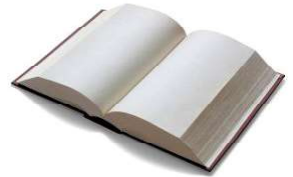
Viskas, kas turi pradžią, sulaukia ir pabaigos. Tik amžinai Esantysis, kuriam absoliučiai yra pavaldūs laikas ir amžinybė, neturi nei pradžios, nei pabaigos, nes visados esti savo kuriančioje, amžinoje meilėje; į kurią, beje, ir mes esame pašaukti.

Kai švenčiame ir apmąstome Dievo Sūnaus įsikūnijimą, mirtį ir prisikėlimą iš numirusių; Jo buvimą bei veikimą mums, kai teikiame pirmumą Dievui, – mūsų gyvenimas tiesiog plečiasi. Tada net maži mūsų darbai Dievo akyse turi didžią vertę, nes, kuo beužsiimtume, Jam esant kartu, stengsimės turėti gerą intenciją ir remsimės pavyzdžiu, kurį rodo pats Jėzus savu gyvenimu, kaip šaltinį.

Amerikietis gamtininkas R. Koburnas taip aprašė Uoliniuose kalnuose išgyventą patirtį: „Vienos išvykos metuėjau per visiškai išdžiūvusį klonį, kuriame neaugo nė menkiausia žolytė. Staiga pastebėjau, kad tarp akmenų švirkštė beveik nematoma plonytė vandens srovėlė, kurią už kelių metrų iškart sugerdavo žemė. Pradėjau ritinti vandens srovę slėpusius riedulius į šoną... Man pasiekus beveik metro gylį, vanduo ėmė gausiai ir stipriai plūsti. Susiformavo tikras skaidrus upeliūkštis, tekėjęs į slėnį“. Kai po ketverių metų R. Koburnas aplankė tą vietą, apstulbo. Minėtas upelis tapo srauniu upokšniu su daugybe išsišakojimų, dėl kurių susidarė trykštantys kriokliukai ir nauji vandens telkiniai.

Šis kalnų dykvietėje įvykęs pasikeitimas primena tikrąją Šviesą – Jėzų, tarsi iš žemės įsčių gelmių prasiveržusį spindulį, kuris mus apšvietęs, atveria mūsų širdis laisvei, kad galėtume savyje pamatyti tai, kuo esame sukurti. Tada ne tik Betliejaus piemenis, bet ir mus nutvieskia „Viešpaties šlovės šviesa“, kad būtume vieni iš Jėzaus savųjų, kurie Jį priėmė į savo gyvenimus. Čia net siauras mūsų širdies plyšelis, per kurį ima stipriau tekėti gerumo srovė, po truputį gali tapti gaivinančia versme kitiems.

Dievas Žodis tapo žmogumi, kad žmogus taptų tikru žmogumi – Dievo vaiku. Jėzus yra Žodis, savo žodžiais bei gyvenimo pavyzdžiu mus darantis naujais kūriniais. Dievo Sūnuje geriausiai dera nežemiškas valdoviškumas, motiniškas švelnumas bei magnetinis gerumas. Pastaroji Jo charakterio savybė ir šiais laikais kaip medus traukia žmones, mus, nuolankiuosius bei atviraširdžius, kurie intuityviai jaučiame, kad už šio pasaulio fasado šviečia Gerumo, Tiesos, Meilės saulė... Ir iš tiesų, mes tame esame teisūs.

Tai, ką turite žinoti apie šv. Kalėdas

Perfrazuojant populiarią kalėdinę dainą galima sutikti, kad šis liturginis laikotarpis yra „nuostabiausias metų laikas“. Iš tiesų liturginis Kalėdų laikas yra pats trumpiausias, tačiau pilnas džiaugsmo, apipintas daugybe skirtingų papročių. Tai įsikūnijimo slėpinių pagerbimas kartu su Mergele Marija ir šventuoju Juozapu.

Lotyniškai šis laikotarpis vadinamas *tempus Nativitatis* (gimimo laikas), o lietuviškas terminas *Kalėdos* (kalėdinis laikas) paveldėtas iš senosios bažnytinės slavų kalbos, kuri savo ruožtu jį perėmė iš lotyniško *termino calendae* (pirmoji mėnesio diena).

Romos mišiolas teigia, kad „po kasmetinių Velykų slėpinio šventimo Bažnyčia neturi nieko svarbesnio už Kristaus Gimimo ir pirmųjų apsireiškimų pagarbų minėjimą Kalėdų laiku“.

Po Vatikano II susirinkimo inicijuotos liturginės reformos Kalėdų laikas trunka nuo Kristaus Gimimo vakarinės (Kūčių vakaras) iki Kristaus Krikšto šventės (sekmadienis po Trijų Karalių: tarp sausio 7–13 d.), – iš viso nuo 13 iki 19 dienų. Taigi šventinis laikotarpis trunka apie dvi savaites, kuris taip pat yra pilnas įvairių su Jėzaus gimimu susijusių įvykių šventimo.

Nors šis liturginis laikas yra pats trumpiausias, tačiau savo turiniu yra pats turtingiausias. Jį sudaro:

- Kristaus Gimimo oktava, prasidedanti Gimimo iškilme ir pasibaigianti Dievo Gimdytojos iškilme sausio 1 d. Sekmadienis Kalėdų savaitėje skiriamas Šventosios Šeimos šventei;

- laikas iki Viešpaties Apsireiškimo (Trijų karalių) iškilmės (sausio 2–5 d. vakaras) – skaitomi Evangelijos pagal Joną pasakojimai apie Jėzaus misijos pradžią;

- Viešpaties Apsireiškimo (Trijų karalių) iškilmė minima sausio 6 d.;

- laikas po Viešpaties Apsireiškimo (Trijų karalių) iškilmės (sausio 7 – Kristaus Krikšto šventė), iki 1955 m. Apsireiškimo šventė turėjo oktavą (sausio 6–13 d.), o sekmadieniai iki Septuagėzimos (3 sekmadieniai iki gavėnios) buvo vadinami sekmadieniais po Epifanijos. Po Vatikano II susirinkimo liturginės reformos Kalėdų laikas baigiasi Kristaus Krikšto švente ir po to prasideda Eilinis liturginis laikas.

Nors atrodytų, kad Kristaus Gimimo šventimas yra neatskiriama krikščioniškosios kultūros savasties dalis, tačiau pirmaisiais amžiais Bažnyčia iškilmingai minėdavo tik kankinių dies natalis – gimimą Dangui, o žemiško gyvenimo pradžios šventimą laikė pagonišku papročiu. Tačiau II a. pabaigoje Aleksandrijos krikščionys sausio 6 d. ėmė minėti kaip Viešpaties Epifaniją – pasirodymą pasauliui per krikštą Jordane bei gimus iš Marijos.

Neilgai trukus, III a. pradžioje, toje pačioje Aleksandrijoje radosi ir Kristaus Gimimo šventė, kuri buvo minima mums neįprastu metu – gegužės 20 d.

III ir IV amžiai buvo pažymėti šios Gimimo šventės plitimu visose krikščionių Bažnyčiose, pirmenybę teikiant sausio 6 d. datai. Tuo tarpu Romos Bažnyčioje Gimimo šventė įvesta dar iki Nikėjos susirinkimo (325 m.), jos data visuomet buvo mums įprasta gruodžio 25 d. 354 m. Liturginis kalendorius šią dieną vadina: *Natus Christus in Betleem Iudae* (Kristaus Gimimas Judėjos Betliejuje).

Nėra įtikinamo paaiškinimo, kodėl buvo pasirinkta ši data (kaip ir kodėl Rytuose Gimimas minėtas sausio 6 d.). Viena iš teorijų teigia, kad tai įvyko todėl, kad kovo 25-oji buvo laikoma pasaulio sukūrimo, Kristaus pradėjimo ir mirties diena. Šis Romos Bažnyčios pasirinkimas buvo labai populiarus, ir V a. dauguma Rytų krikščionių perėjo prie šios datos šventimo.

Remiantis Išminties knygos tekstu: „kai visa buvo apgaubusi švelni tyla ir naktis jau buvo įpusėjusi, tavo visagalis Žodis žengė iš dangaus nuo karališkojo sosto“ (Išm 18, 14–15), buvo tikima, kad Kristus gimė vidurnaktį, todėl pirmosios Mišios yra pačios iškilmingiausios. Jos vadinamos *Angelių Mišiomis*, nes Evangelija kalba apie angelų chorų, šlovinančius gimusį Mesiją. *Ryto* (arba *Aušrinės*) Mišios skirtos paminėti piemenis, kurie atbėgo į Betliejų ir išvydo Šventąją Šeimą. Trečios, dienos, Mišios yra skirtos paminėti įsikūnijusio Žodžio slėpinį. ➡

Viešpaties Apsireiškimo (Trijų Karalių) šventė

Trijų Karalių šventė švenčiama sausio 6 dieną. Šioje šventėje, rytoj, Šlienavos bažnyčioje, Eucharistiją švęsime 17 val.

Tačiau ir šiandien paprašykime Dievo palaiminti kreidą, ir prisiminkime išminčių apsilankymą pas gimusį Kūdiki. Parsineškime kreidos į namus ir užsirašykime ant namų durų trijų karalių vardų raidės (K + M + B). Šios trijų karalių vardų (Kasparas, Melchioras, Baltazaras) raidės mums ir kiekvienam ateinančiam į namus primins, jog ten gyvena žmonės, kurie švenčia Dievo Sūnaus Jėzaus Gimimą – Šv. Kalėdas bei tiki Jėzaus dievyste ir žmogyste.

Jėzaus Krikšto šventė

Ateinantį sekmadienį švęsime Jėzaus Krikšto šventę, ir su šia švente užbaigsime Kalėdų šventės ir viso kalėdinio laikotarpio šventimą. Po šios šventės grįšime į Eilinį liturginį laiką. Ir, džiaugsimės žiema...

Šlienavos ir Viršužiglio Bažnyčių 2024 metų pinigų likutis 2025 metams:

Šlienavos: 27648,92 eur;
Viršužiglio: 3923,67 eur.

Gruodžio mėn. mirusieji

Šlienavos Bažnyčioje:

1. Anastazija Mikalauskienė, 93 metų, gyvenusi Šlienavoje.
2. Ramutis Antanas Pilvelis, 82 metų, gyvenęs Šlienavoje.
3. Ričerdas Kreivėnas, 61 metų, gyvenęs Šlienavoje.
4. Edmundas Sergeda, 74 metų, gyvenęs Samyliuose.
5. Zofija Keršienė, 88 metų, gyvenusi Šlienavoje.
6. Darius Patrubavičius, 49 metų, gyvenęs Kaune.
7. Mindaugas Noreika, 45 metų, gyvenęs Kaune.

➡ Kristaus paaukojimo šventė. Vasario 2 d. vėl mus sugrąžina į kalėdinį laikotarpį, nes minima Kristaus paaukojimo šventė. Gal todėl viduramžiais gimė paprotys Kalėdas švęsti 40 dienų – iki Grabnyčių. Ir dabar yra leidžiama iki šios šventės laikyti prakartėles bei giedoti kalėdines giesmes.

„Džiaukimės, mylimieji, nes šiandien gimė mūsų išganytojas. Neturi būti vietos liūdesiui, kai švenčiamas gyvenimo gimimas; jis mus pripildo džiaugsmo, nes mirties baimė įveikta ir mums pažadėta amžinybė. Nuo šios linksmybės neatskiriamas nė vienas, nes yra viena bendra visuotinio džiaugsmo priežastis: mūsų Viešpats, nuodėmės ir mirties Nugalėtojas, neradęs nė vieno žmogaus be kaltės, pats atėjo jų visų išvaduoti.“ (Šv. Leonas Didysis)

Pagal kun. Roberto Urbonavičiaus tekstą

2025 METŲ, JUBILIEJAUS MALDA

Tėve, kuris esi danguje, tegul tikėjimas, kurį mums davei per savo Sūnų Jėzų Kristų, mūsų brolių, ir meilės liepsna, Šventosios Dvasios išlieta mūsų širdyse, pažadina mumyse Tavo Karalystės atėjimo palaimingąją viltį.

Tegul Tavo malonė mus perkeičia, kad taptume darbštūs Evangelijos sėklų augintojai, ir jos perkeistų žmoniją bei visatą su pasitikėjimu laukiant naujo dangaus ir naujos žemės, kai įveikus blogio jėgas amžiams bus apreikšta Tavo šlovė.

Tegul Jubiliejaus malonė atgaivina mumyse, Vilties piligrimuose, dangiškųjų gėrybių troškimą ir teišlieja ant viso pasaulio mūsų Atpirkėjo džiaugsmą bei ramybę.

Tau, amžinai palaimintasis Dieve, tebūnie gyrius ir šlovė per amžius. Amen.

popiežius PRANCIŠKUS

Šlienavos Švč. M. Marijos Apsilankymo parapija. Adresas: Žalioji g. 23, LT-53143, Šlienava, Kauno r.

Tel.: 8 688 37142, el. paštas: rimas.pilypaitis@gmail.com;

Parapijos banko sąskaita: Šlienavos Švč. M. Marijos Apsilankymo parapija; jm. kodas: 191289430,

AB "Svebank" bankas, sąskaitos Nr. LT367300010002243406.

Leidinių paruošė kun. Rimas.